

ما خواهان تحکیم موقعیت دولت جمهوری اسلامی ایران در منطقه هستیم! چاپ شده در نیمروز، لندن، ۲۰۰۲

نیلوفر بیضایی

ما گروهی از فعالین سیاسی و مغزهای متفکر جامعه ی ایران که داوطلبانه خود را “اپوزیسیون” نام نهاده ایم، ما عده ای از فعالین فرهنگی که از شدت نزدیکی فکری به مردم شریف ایران، چشم بسته خواسته های ملت را حدس می زنیم و در نتیجه از قول ملت ایران با هر کس در هر مقام و با هر سابقه ی سیاسی، اخلاقی، عقیدتی بر سر میز مذاکره نشسته ایم و می نشینیم، از سوی ایرانیان که چشم بسته می دانند که ما خواسته هایشان را بدون اینکه نیاز به همه پرسی باشد از بر می دانیم، مامور شده ایم تا با خود شیرینی برای مقامات آمریکایی به تامین منافع دولت ایران که با ملت یکی است، بپردازیم، چرا که در شرایط حساس کنونی، خدای ناکرده هر لحظه ممکن است در ایران انفجاری رخ بدهد و در نتیجه موقعیت رژیم جمهوری اسلامی ایران که نماینده ی منتخب ملت ایران (که ما خواسته هایش را چشم بسته حفظیم) است، به خطر بیافتد.

ما گروهی از فعالین سیاسی و مغزهای متفکر جامعه که از سوابق کاملا پاک سیاسی برخورداریم و همواره در جهت حفظ منافع ملت ایران که با دولت یکی است کوشا بوده ایم، با وجود اینکه اکثر اعضا جناح راست یک سازمان سیاسی می باشیم که از آنجا که خواسته های “اکثریت” ملت ایران را چشم بسته حفظ است، همان نام را نیز برای خود برگزیده است، برای نشان دادن استقلال فکری و عملی خود از سازمان مورد نظر به جای استفاده از نام سازمان مذکور، از امضاهای شخصی خودمان استفاده کرده ایم تا به مقوله ی “فردیت” در “جامعه ی مدنی” جامه ی عمل بپوشانیم!

البته تعدادی از امضاکنندگان دیگر نیز که عضو رسمی سازمان مذکور نیستند، همواره در راه دفاع از آقای خاتمی و دیگر روحانیون محترم و رهبر جمهوری اسلامی ایران، از حمایت کامل ما که نمایندگان فکری ملت ایران هستیم، برخوردار بوده و هستند.

ما همچنین از طریق منابع موثق اطلاع داریم که دولت آمریکا بدنبال یک آلترناتیو برای جناحی از دولت ایران حاضر به کمکهای مالی به مدافعین جناح دیگر است و چه کس از ما بهتر که هم خود را داوطلبانه “اپوزیسیون” نامیده ایم، هم از کمکهای روسیه قطع امید کرده ایم، هم تمام هم و غمان تحکیم موقعیت جمهوری اسلامی ایران در منطقه است، هم منافع ملت ایران را از خود او بهتر می شناسیم و هم اینکه چشم بسته خواسته های ملت ایران از حفظیم.

چه کس است که نداند که ما مغزهای متفکر امضاکننده همانها هستیم که تا چند سال پیش بر این اعتقاد بودیم که جمهوری اسلامی ایران نماینده ی “خرده بورژوازی قشری” است و باید تمایلات ضدامپریالیستی آن در مقابل تمایلات ضد مردمی اش تقویت شود. چه کس است که نداند ما امروز پیشرفت کرده ایم و بدین نتیجه رسیده ایم که باید تمایلات “امپریالیستی” دولت ایران که با ملت یکی است برای تقویت تمایلات “مردمی” اش تقویت شود.

ما معتقدیم که با تقویت روابط میان ایران و آمریکا، جوانان ایران به خواسته ی واقعی شان که همانا شنیدن موزیک پاپ آمریکایی باشد، خواهند رسید و سرشان به کار خود خواهد بود، دولت ایران به خواسته ی واقعی اش که همانا ماندن، ماندن و باز هم ماندن است، خواهد رسید و ما نیز به جایگاه واقعی مان که همانا کسب مقام باشد خواهیم رسید.

مگر پرزیدنت بوش اعلام نکرد که ملت آمریکا با ملت ایران دوست است، پس دولت ایران چه؟ دولت ایران برای اینکه اثبات کند، نماینده ی واقعی ملت ایران است، باید با آمریکا بر سر میز مذاکره بنشیند.

ما مغزهای متفکر که داوطلبانه خود را “اپوزیسیون” نامیده ایم برای دفاع از دولت ایران که نماینده ی منتخب ملت ایران است، این خواسته ها را مطرح می کنیم. اگر ما به دولت ایران راه و چاه را نشان ندهیم، چه کس این وظیفه را برعهده خواهد گرفت.

ما بدینوسیله از تمام افراد با هر گرایشی که باشند می خواهیم تا در صورت موافقت با خواسته ی “اکثریت” به جمع امضاکنندگان بپیوندند. والسلام!